

חַת־ת לַיּוֹם רַבִּיעִי פְּרָטִית בְּרֵאשִׁית כ"ו תְּשׁרִי ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֵינוּ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חַמֶּשׁ / בְּרֵאשִׁית - רַבִּיעִי עִם רַשִׁ"י

עֲכָשׁוּ שְׂאֵדָם וַחֲוָה אָכְלוּ מֵעֵץ הַדַּעַת, הֵם יְכוּלִים לְהַחְלִיט גַם לֶאֱכֹל מֵעֵץ הַחַיִּים וְאִזּוּ יִחִיו לְנֶצַח. זֶה יְכוּל לְגָרוֹם לְכַף שֶׁהֵם יִנְסוּ לְהִרְאוֹת כְּאֵלוּ הֵם ה', לְכַן ה' גָּרַשׁ אוֹתָם מִגֵּן עֵדֶן וְשָׁם שָׁם מִלְּאֲךָ בְּשׁוֹמֵר שְׁלֵא יוֹכְלוּ לְחַזֵּר חֲזָרָה.

לִפְנֵי שְׁזָה קָרָה, לְאָדָם וַחֲוָה נּוֹלְדוּ 5 יְלָדִים, קִין וְתַאוֹמָה, וְשִׁלְשִׁיָּהּ, הֶבֶל וְשִׁתִּי אַחִיוֹת. מִתֵּר הִיָּה לָהֶם לְהִתְחַתֵּן עִם אַחִיוֹת שֶׁלָּהֶם, הַיּוֹת וְה' רָצָה שִׁיְהִיו עוֹד אֲנָשִׁים בְּעוֹלָם.

הֶבֶל הַחְלִיט לְהִיּוֹת רוּעָה צֶאֱן הַיּוֹת וְהִאֲדָמָה נִתְקַלְלָה בְּחֶטָא עַץ הַדַּעַת. קִין הַחְלִיט בְּכָל זֹאת לְהִיּוֹת עוֹבֵד אֲדָמָה - חֻקְלָאִי.

שְׁנֵיהֶם הַחְלִיטוּ לְהִקְרִיב קִרְבָּנוֹת לַה'. קִין חָשַׁב שֶׁסּוּג הַקֶּרֶבֶן הוּא הַדְּבָר הַחֲשׁוּב, אֲבָל לֹא אִיזָה. לְכַן הוּא הִבִּיא אֶת הַצְּמִחִים הַכִּי גְרוּעִים שֶׁצְּמָחוּ בְּעֵצִים הַכִּי טוֹבִים. הֶבֶל חָשַׁב שֶׁהַסּוּג לֹא חֲשׁוּב, מֵה שֶׁחֲשׁוּב הוּא לְהִבִּיא אֶת הַמִּבְחָר. לְכַן לְמִרְוֹת שֶׁהוּא לֹא הִבִּיא בְּהִמּוֹת מִיַּחַדוֹת (כְּמוֹ פָּרָה) אֶלֶּא הִבִּיא אֶת הַכִּבְשִׁים הַטּוֹבוֹת בְּיֹתֵר. ה' שָׂמַח יוֹתֵר עִם הַקֶּרֶבֶן שֶׁל הֶבֶל.

קִין קִינָא אֲבָל לֹא רָצָה לְהִבִּין שֶׁעָשָׂה מִשְׁהוּ לֹא טוֹב, וְלֹא עָשָׂה תְּשׁוּבָה. ה' אָמַר לוֹ שְׂאֵם הוּא בְּאֵמֶת רוּעָה הוּא גַם יְכוּל לְהִבִּיא קֶרֶבֶן מִיַּחַד. זֶה נִתּוֹן בְּיַדוֹ לְהִיּוֹת אָדָם טוֹב וְלְהִתְגַּבֵּר עַל יִצָּר הָרַע שְׁלוֹ. אֲבָל בְּמָקוֹם לְשִׁמוּעַ לַה', הוּא כִּעַס עַל הֶבֶל וְהָרַג אוֹתוֹ.

ה' אָמַר לְקִין שֶׁהוּא צָרִיךְ לְהִעַנֵּשׁ עַל מַה שֶׁעָשָׂה. הוּא יִצְטָרֵךְ לְנָדוּד בְּעוֹלָם, הוּא לֹא יוֹכֵל לְחִיוֹת בְּשׁוּם מָקוֹם. וְהִאֲדָמָה תִּצְמַח עֲבוּרוֹ עוֹד פְּחוֹת מִמֶּה שֶׁהִצְמִיחָה קוֹדֵם לְכַן.

קִין בָּכָה וְשָׂאֵל אֶת ה' מִדּוּעַ לֹא יִסְלַח לוֹ, עֲכָשׁוּ כֻלָּם גַּם כָּל הַחַיּוֹת, יִרְצוּ לְהַרוֹג אוֹתוֹ. ה' עָשָׂה לְקִין סִימָן עַל הַמִּצַּח כְּדִי שְׂאֲף אֶחָד לֹא יִצִּיק לוֹ וְהוּא יַעֲנֵשׁ אַחֲרֵי שֶׁבַע דּוֹרוֹת. אֲבָל קִין לֹא בְּאֵמֶת עָשָׂה תְּשׁוּבָה, וְהוּא הַחְלִיט לְחִיוֹת בְּמָקוֹם אֶחָד לְמִרְוֹת שֶׁה' אָמַר לוֹ שֶׁהוּא יִצְטָרֵךְ לְנָדוּד.

עכשו מספרת לנו התורה על בני קין. חנוך (בנה עיר עבירו וקרא לה על שמו) ולו בן בשם עירד, בנו מחויאל, בנו מתושאל, בנו למך. בהמשך נראה בעז"ה כיצד נענש קין בדור השביעי על עוונותיו.

תהלים / יום כ"ו לחדש מחצית שניה של פרק קי"ט

התהלים של היום הם המחצית השנייה של הפרק הארוך ביותר בתהלים. בארמית נקרא הפרק הזה תמניא אפי= שמונה פנים, בגלל שישנם שמונה פסוקים המתחילים בכל אחת מאותיות האלף בית. היום אמרים את הפסוקים המתחילים באות מ' עד לפסוקים המתחילים באות ת'. אחד הפסוקים הוא " **תען לשוני אמרתך**". כשיהודי לומד תורה ה' לומד תורה אתו. ה' אומר את המלים ואנו חוזרים אחריו.

תניא / אגרת הקדש סימן כ"ה

אתמול למדנו מדוע אדם כועס, כיון שאין לו מספיק אמונה. אם היתה לו, הוא היה יודע שה' הוא זה שגורם לאדם השני לומר משהו לא יפה, ולא יכעס עליו. האדמו"ר הזקן מסביר על כך על מנת להסביר דבר דומה אותו אומר הבעל שם טוב. (ותלמידיו כתבו בספר צוואת הריב"ש). אם אדם מתפלל ושומע אדם אחר מדבר, אפלו אם זה גוי שרק מנסה להפריע לו, זו השגחה פרטי, וה' רק רוצה שהוא יתפלל חזק יותר ועם כונה רבה יותר. היו אנשים שלא אהבו זאת, הם אמרו שלא יכל להיות שהחיות של ה' נמצאת אצל גוי. (כמובן אנו יודעים שה' הוא בכל מקום, אולם הם למדו קבלה והסתבכו בהבנת הענין). באגרת הזו, האדמו"ר הזקן מסביר את הענין. זה עשוי להשמע קצת מוכר, כמו מה שלמדנו בשער היחוד והאמונה, שבו גם הסביר האדמו"ר הזקן כיצד טעו אנשים בהבנת ענין באמונה. הבעל שם טוב אומר שעלולים לחשוב שה' ברא את העולם בפעם אחת, וכעת הוא מודא שכל דבר שקורה הוא בהשגחה פרטית. אולם הדבר אינו כך. ה' בורא את העולם מחדש מדי שנה! פשוט, איננו יכולים לראות זאת בגלל הפח שבו ה' משתמש להסתיר את זה הוא כה חזק, שאיננו יכולים לדעת. ה' לא בורא את העולם באותו אופן שאנשים יוצרים דברים. באשר אנשים יוצרים, הם רק משנים דבר אחד ממצב אחד למצב אחר. (למשל, יוצרים גיר מעץ, סוחטים מיץ מפרות, ומיצרים מכוניות ממתכת). לכן, כאשר מסיימים ליצר משהו, זהו סימנו! אין צורך להמשיך ליצר אותו עוד כדי שלא יעלם. אבל ה' ברא את העולם יש מאין, לכן ה' צריך לברא אותו שוב כל שנה מחדש, אחרת הוא פשוט לא יהיה קיים!

היום יום / כ"ו תשרי

למדנו בתניא היום שהבעל שם טוב הסביר איך החיות של ה' גורמת לעולם להתקיים מחדש מדי רגע. הרבי כותב בהיום יום שהמדרש כבר כתב זאת עוד לפני הבעל שם טוב. ובכל זאת האדמו"ר הזקן אומר זאת משמו של הבעל שם טוב. מדוע? האדמו"ר הזקן רוצה שנזכר תמיד את יום ההלדת של הבעל שם טוב. הפסוק שמלמד על כך שה' נותן כל הזמן חיות חדשה לעולם נאמר "לעולם ה' דברך נצב בשמים"- ובפעם נותן לעולם חיות.

מתי ברא ה' את השמים? ביום שני. זה היה היום בשבוע שבו נולד הבעל שם טוב, יום שני ח"י אלול. אדמו"ר הזקן רצה שיהיה לפחות רמז ליום ההלדת בתניא.

ספר המצוות / מצוות לא תעשה ק"ל, קב"ט.

היום לומדים שתי מצוות המראות עד כמה הקרבן קדוש. צריכים לוודא שהוא לא נטמא. **מצוות לא תעשה ק"ח** - אסור לאכול בשר מקרבן שננטמא. **מצוות לא תעשה קב"ט** - לאדם טמא אסור לאכול מבשר הקרבן.

רמב"ם / הלכות פסולי המקדשין פרקים י"א, י"ב, י"ג

ברמבם של היום אנו לומדים אודות הדברים שיכולים לפסל את הקרבן (או את חלקו של הקרבן). **פרק י"א** - בפרק הזה אנו לומדים כיצד קרבן מנחה יכול להפסל. **פרק י"ב** - בפרק זה מדבר אודות מה יכול לגרום לקרבן המוקרב בשבועות (שני הלחם), לחם הפנים או קרבן תודה להפסל. **פרק י"ג** - מאד משנה ו חשוב על מה חושב הכהן בעת שהוא שוחט אותו לקרבן. אם הוא חושב מחשבות מסוימות, הן יכולות לגרום לקרבן להפסל (פגול).

זרכי החסידות / ויעקב הלך לזרבו

חדש תשרי היה כה מיחד
כל יום מצוה חדשה
גרם לנו לחוש כה קרובים אל ה'
בלי מאמצים והשתדלויות.
בראש השנה קבלנו עלינו את מלכותו של ה'
בתקיעת שופר בקול חזק ורם
התחלנו שנה חדשה ומתוקה
אמרנו תהלים בכל דקה.
ביום כפור היינו ביחידות ה'
והרגשנו בטח כמו שמלאכים מרגישים
התפללנו לה' כל הזמן
בלי לתת לארוחות להסיח את דעתנו
תכף ומיד הגיע חג הסוכות
בסכה קטנה ושורה ביד ה'
הראינו את אחדותנו אחדות עם ישראל
עם ולב, הדס אתרוג וערבה, כל אחד התפלל.
בשמחת תורה הפכנו להיות הרגלים של התורה.
רקדנו והראינו את שמחתנו
לרגל התחלת התורה מחדש
כל ילד עלה לתורה כמו גדול ממש.
אבל עכשיו..

עכשו חזרנו לבית הספר ולעבודה
האם הרוחניות שספגנו נעלמה?
אנו חשים שדברים אינם מיחדים עוד כמו קודם
היום זה פשוט יום רגיל...
אבל רגע, זו גישה לא נכונה.
הרוחניות פאן אתנו, כדי להשאיר
במחננו ובליבנו היא נמצאת כל רגע ושעה
ובעצם, בעת שעלולים להרגיש שהרוחניות נעלמה,
נוכל לעבד את ה' בעולם הרגיל
וזו כל הסבה למה ירדנו לכאן לעולם
ה' רוצה שנקיים מצוות, אפלו אם זה לא כל כך מלהיב
כך העולם יהיה מוכן לה'.
עולם שבו הוא מרגיש בבית.
אחרי שחדש תשרי מסתיים,
אנו מראים לה' שהיהדות שלנו היא פאן ולא תעלים
אנו לא רק "יהודים של חג" אלא גם של יומיום,
אז לא, לא ירדנו מהדרגה הרוחנית שהיתה קודם,
בעצם הגענו ליעד לשמו נבראנו.
(מבסס על התועדות שבת בראשית התשד"מ)

גאולה ומשיח / מה לבקש?

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

בהושענא רבה, הרבי חלק לעקח בספה וכל החסידים היו באים ועומדים בתור. פעם, בשנת
ה'תשמ"ח, ילד קטן הגיע עם אביו לקבל לעקח. באשר הגיע תורו, הוא אמר לרבי "ווי וואנט משיח נאו
- אנו רוצים משיח עכשיו!"

הרבי ענה לו בקול "אמן אמן".

הילד שאל את הרבי: מדוע משיח עוד לא הגיע?

הרבי ענה לילד: "כיון שאתה היחיד שמבקש אותו. אבא שלך הגיע לכאן לבקש ברכה לפרנסה. וכל
האנשים האחרים שעומדים בתור מבקשים לעקח וחושבים על ברכות חשובות כמו בריאות, נחת
ופרנסה. אתה היחיד שחשבת לבקש ברכה שמשיח יבוא! אם תגרום לכלם לבקש משיח, כפי שאתה
מבקש, משיח יבוא עכשו!"

(תרגם מעיתון כפר חב"ד ופרסם באתר Shmais.com)